

[Aksel Møller.]

minde mig om, at der havde været en tid i boligministeriet, hvor jeg havde oplevet, at antallet af ansøgninger om statslån og dermed altså byggevirksomheden i sig selv gik tilbage på grund af strammere lånevilkår. Jeg vil gerne i den anledning sige til den højtærede minister, at netop det år — 1951 — er for mig eksemplet på, at strammere lånevilkår, som ministeren siger, hemmer indgangen af sager, således som det også er klart, at large lånevilkår, mere vidtgående og bedre lånevilkår, øger indgangen af sager, og da der i øjeblikket, med det huslejeniveau, vi har i det nye boligbyggeri, er mere end sager nok, så må en yderligere forbedring, en forøgelse af statsstøtten, betyde en endnu stærkere indgang af sager i ministeriet. Alt det kunne jeg finde mig i, det kunne jeg gå med til, hvis forholdet var, at der var ledig arbejdskraft, hvis forholdet var, at der var uudnyttede byggekræfter, men der er ikke uudnyttede byggekræfter. Den højtærede minister tog ikke stilling til mit synspunkt, som var, at en forøgelse af ansøgningerne efter lån og et forsøg på at anspænde byggekræfterne hurtigere, end det er muligt at udvikle det utraditionelle byggeri, vil føre til prisstigning i byggeriet. Tør den højtærede minister bestride, at dette er konsekvensen? Hvis man ikke tør bestride det, så må man da kunne se, at man selv torpederer den 1. januar 1950 som den grænse, hvor huslejeniveauet kan holdes.

Derpå tør jeg måske sige, at den kritik, jeg har rettet mod ministerens forslag på disse områder, har været dikteret af min store hjælpsomhed overfor den højtærede minister. Det har været min hensigt at vise ham, på hvilke områder der efter min mening ligger alvorlige farer for virkeliggørelsen af den systematik, han ønsker sat i gang, men jeg er jo ikke blevet forstået rigtigt, som jeg gerne havde villet. Jeg forstår, at den højtærede minister sammen med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, at jeg ikke havde gjort noget forsøg selv og derfor burde være lemfældig mod andre, der gjorde forsøget. Hertil vil jeg gerne sige, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og jeg jo indgik et forlig i 1951 om en huslejelov. Det ærede medlem var dengang i den situation, at han var så

glad ved det forlig, vi indgik. Det ærede medlems fingeraftryk står på den lov, som selv fastsætter, at den kom til udløb i rigsdagssamlingen 1953—54. Jeg havde i de år, jeg havde fornøjelsen at administrere den pågældende lov, ingen forpligtelse til, ingen mulighed for at fremsætte noget lovforslag tidligere. Det var nemlig forudsætningen, at de 2 år skulle anvendes til, at lejemaalene kunne tøs op, således at maskineriet kunne blive pudset i løbet af denne tid ved de nævnbestemmelser, som blev indsat i lovforslaget, og på de områder, hvor de var særlig besværlige, har det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard jo ydet en særlig betydningsfuld indsats. Derfor mener jeg, at tidspunktet til at skrive den nye huslejelov og boligstøttelov var folketingssamlingen 1953—54, og jeg havde været parat til at fremsætte forslag i samlingens begyndelse; jeg har i nogle artikler redegjort for deres indhold.

Der er nogle ganske små ting, som jeg lige vil have lov til at nævne, inden jeg forlader talerstolen. Den ene er, at også jeg vil være betænkelig, hvis kapitel VIII a-byggeriet fortsætter som institution og måske endda udvides og man ovenikøbet belemrer dette system med igangsættelsestilladelse. Jeg så forleden dag et ord, som jeg tror er godt at få med på vejen for dem, der tænker på at fastholde tanken om igangsættelsestilladelse ved dette byggeri. Med igangsættelsestilladelse er det som med døden; man ved, at den kommer, men ikke hvornår, og denne igangsættelsestilladelse er derfor i alle måder en hindring for smidigheden i det pågældende byggeri og formindsker den interesse, som bygherrer har i at benytte kapitel VIII a, fordi denne interesse netop bestod i, at man uden videre vanskeligheder kunne komme i gang med sit byggeri.

Jeg glæder mig nu til den udvalgsbehandling, som skal finde sted. Jeg synes, at denne første behandling fra alle sider har ridset nogenlunde tydeligt og klart op, hvorledes synspunkterne er på lovforslagenes indhold. Jeg har i øjeblikket noget svært ved at se, hvordan bro skal kunne slås over alle disse modsætninger, men på den anden side ved man jo nu, hvor man kan finde det konservative folkeparti, og jeg håber, at man vil gå ad den vej.